

Порядплата

за «РУСЛАНА» вкласити:

в Австрії:

за щільний рік . . . 20 пер.
 « п.ч року . . . 10 пер.
 за шість місяців . . . 5 пер.
 за місяць . . . 1-70 пер.

За границею:

щільний рік . . . 18 рублів
 або 36 франків
 на шість місяців . . . 8 рублів
 або 18 франків

Повсякденне число по 10 сот.

РУСЛАН

«Дарем ми очі і душу их вяршем: а не возьмем милости і вѣра не возьмеш,
 бо руске ми сердце і вѣра руска» — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше напередніе застережене.—

Рекламації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звычайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Над відкритою домовиною.

(+) Стоїмо з попуреними від важкого жалю і тяженького смутку головами над відкритою домовиною одного з найдіяльнійших і найталановитіших синів України-Руси — Анатолія Вахнянина. І чому ж то такий важкий жаль, такий тяженький смуток придавлює серця наші? Се бо сходить із сего світа оден з тих уже вельми нечисленних громадян-народовців, що в шістьдесятих роках минулого століття задріті ідеєю Шевченкових творів, мало що не пів століття трудив ся щиро і ревно на різних царинах нашого народного життя для культурних і національних відродін Україн-Руси. Куди було длянута по рідній нашій ниві, всюди занедбане, всюди недостачі, всюди потреба було пильної і запопадливої та важкої роботи, щоби той нагід-велитень з вікового просоня підняв ся до нового життя і станув поруч інших культурних народів Європи.

Алеж до такої трудної праці окрім нечисленних одиниць із старшого покоління не було людей, а станула до неї наша одушевлена молодіж, хоч не винесла она того одушевлення ані зпоміж неосвідомленої ще суспільности рускої, ані з німецької тоді школи, де не було потрібних книжок до науки рускої мови і словесности, ані учителів свідомих сеї високої задачі. Такою народолюбною школою були тоді для рускої молодіжі їх г р о м а д и, в котрих они одушевляли ся безсмертними ідеями Шевченка, великими творами Куліша, Костомарова, Вовчка і так заправляли ся до народної праці.

Одним з таких огнищ була в 60-их рр. духовна семінарія львівська, в котрій тоді пок. Вахнянин з Ол. Партицьким, Данилом Танячкевичом, Юл. Целевичом і іншими під впливом розбудженої Шевченком і кирило-методіївськими братчика-українсько-рускої народної ідеї взяли ся не лише до самоосвідомлення, але й до освідомлювання менших братів і старшого дрімучого покоління. Побіч семінарицької громади заснувала ся така сама громада на світі і тут станули до спільної праці Володимир Качала, яко голова сеї громади, Маркиянів син Володимир Пашкевич, Климкович, Федір Заревич, Льонгин Лукашевич, Остап Левицький, Корнило Сушкевич і інші, а коли Слово і Галичанин, які спершу пособляли укр.-рускій народній ідеї поміщуванем творів Куліша, Костомарова, Кониського і ин., зійшли на

иншу дорогу, тоді Вечерниці, Метта і Нива а опісля Русаяка та Правда були тими огнищами, коло котрих трудили ся молоді народні робітники. Між тими народними нечисленними робітниками був також пок. Вахнянин.

А треба зазначити, що ся народна робота не була легка, бо як сказано, на всіх царинах занедбаного народного життя треба було класти підвалини, всюди майже починати все а б о в о. А до такої роботи надавав ся як раз незвичайними здібностями і всестороннім талантом наш покійник. Вже сам учительський завід, якому присвятив ся після скінчення богословія, спонуковав его до літературно-наукової праці. Літературно-научні видання Русинів народовців від 60-их років аж до недавного ще часу, а також гумористичні часописи (особливо «Зеркало», бож визначав ся і незвичайно тонким дотепом і гумором) заповнені працями его пера, навіть поетичними, бож сам складав текети до кантат і лібрето до опери «Купало», над якою довгий час трудив ся.

Одначе ще більше вражінє робило его живе слово, чи то в промовах, чи в співі, бож мав незвичайний дар слова і приступного для всіх викладу та голос рідкої милозвучности, що міг би був ему запевнити гарну будучину в перворядній опері. Отсим живим словом і пориваючим всіх голосом будив він сонну Русь до нового життя, почавши з першими виступами в Перемишлі а відтак у Львові, де став устроювати перші рускі концерти, за котрими пішли далші по цілім краю. Не було народного концерту, не було закладин читальні, не було віча, де би не запрошувано Вахнянина, без котрого не можна було собі подумати протягом мало що не трицяти років ніякого народного обходу, від звичайного читальняного або з нагоди яких народних роковин, аж до величавих маніфестацій, як н. пр. підчас приїзду цісаря або архієп. Рудольфа до Львова. Обдарований при тім композиторським талантом, причинив ся до розвитку, розповсюдження і спопуляризованя нашої народної музики. Его музикальний талан мав особливу нагоду виявити ся в заснованю у Львові товариства «Боян», за котрим появили ся такі товариства по всіх значнійших містах в краю і утворили опісля «Союз співацьких товариств» а крім того і в заснованім ним «Вишнім Інституті Музичнім», котрого був душею і директором.

Побіч літературно-научної роботи у

виданях періодичних а також вшкільній комісії для руских учебників, звернув пок. Вахнянин бачність вже в перших починах наших відродін в 60-их роках на організаційну діяльність. Підчас побуту его на студиях у Відні заснувало ся там товариство «Січ», котрого він був першим головою, а там чимало причинив ся до навязаня взаємин з іншими Славянами і поясненя їм нашої народної справи. Вернувшись до Львова, став першим головою новозаснованого товариства «Просвіта», для котрого чимало потрудив ся і пером і живим словом, кладучи перші несхитні підвалини, на котрих оно так гарно розвинулось, а також був основником «Руского Товариства педагогічного».

Незвичайним даром слова на всяких зборах, вічах, роковинах і тп. народних обходах звернув пок. Вахнянин на себе бачність рускої суспільности так що проявило ся в різних сторонах краю бажанє видвигнути Вахнянина на політичне поле. Вже в 1870 р. покликано его до «угодової анкети», зложеної кравчим виділом в справі наради над внесенєм Юліана Лаврівського (з 1869 р.) в кравчим соймі про рівноправність Русинів. Вправді ся анкета не довела до ніякого реального висліду, одначе покійник мав нагоду виявити там також спосібности в політичнім напрямі. У 80. роках звернули ся Русини-народовці також до політичної діяльности і тоді ставлено Вахнянина кандидатом на посла в різних округах, одначе висовувано его проти таких могутних суперників, як Поляновский, гр. Альфред Потоцький, супроти котрих не міг удержати ся. Се однак не знеохочувало его, а навпаки одушевляло до народно політичної роботи, яку він вкладав і в заснованім 1880 р. «Ділі», особливо після смерти першого редактора Володимира Варвіньського і в заснованій 1885 р. «Народній Раді».

Коли в 1890 р. після памятної заяви п. Романчука Русини-народовці зірвали спільну політику безплідну т. зв. «принципальну» з москвофілами, а вступили на дорогу реальної політики, тоді й Вахнянин яко оден з головних помічників «Діла» виступав на всяких зборах по краю і пояснював рускій суспільности сей зворот до реальної політики, (названий тодішнім редактором «Діла» Ів. Белеєм «новою ерою»), а в доповнюючім виборі XI сесії держ. ради вийшов Вахнянин послом з округу Сокаль-Рава-Жовква (був також в делегації), а опісля з Сокальщини вибрано его до кр.

сойму. І в держ. раді і в соймі був він головною силою парламентарною, а як небудь задля напастий крайних живел і з народного і з москвофільського табору зазнав чимало злиднів, позитивною роботою причинив ся до досягнення тривких придбань культурних для руского народу, котрі обговоримо при іншій нагоді.

Політичні події останнього 25-ліття не нашли ще предметової і безсторонної оцінки, занадто суспільністю, а особливо нашою ечатою політичною ворушать пристрасти і особисті погляди і змаганя. Одначе вже нині можна сказати, що покійникови назначить безсторонна і критична історія нашого народу одно з перших місць у відродинах культурних і національно-політичних, для котрих він вложив стільки праці видної і слідної на кожній області. Можнаб лише бажати, щоби й молоде покоління так щиро і безкорисно трудило ся на народній ниві, як се робили народовці-шестидесятьлітники, а між ними і покійник.

Колиж доведеть ся оповістити дещо із зпоминів написаних покійником, і з матеріалів та документів до нашого народного життя ним збережених, тоді може не оден, що осуджував покійника за єго політичний напрям, прозрити і признасть щирість і хосенність змагань.

Знеохочений такою чорною невдякою за щирі свої змаганя, усунув ся опісля з політичного поля, полишаючи єго тим, котрі обіщували здобути більші придбаня, а сам вернув до улюбленого свого музичного занятя, котрому присвячував відтак весь свій час і всю свою силу. Серед тої праці невмолямі присуд Всевишнього відкликав єго передчасно з сєго сьвіта. Україна-Русь втратила в нїм щирого, рівного і вельми талановитого труженника, а єго праця не пропаде безслідно.

Стоячи над відкритою домовиною народного труженника, котра сєгодня зачинить ся, щоби найти місце побіч могил наших народолюбців до суду вічного прощаємо нашого друга і товариша народної праці з невимовним жалем, щоби легкою була єму та рідна Земля, котру він так горячо любив і для неї так щиро трудив ся та щоби пам'ять єго зберегла ся від роду в рід!

Польський голос про руску справу.

(Дальше.)

В другій половині своєї розвідки др. Броніслав Потоцкій, пояснивши попередню становище, з якого треба глядіти на розв'язку польско-русского питання, забирає ся до подрібного викладу, як би він думав перевести в практиці признанє Русинам повної автономії в справах руского шкільництва і рускої народної культури.

Передовсім домагає ся він, щоби єпілність краю стала ненарушена. Спільними остануть судові, адміністраційні, скарбові, автономічні і правительственні власти. Лише справи що до народної культури а передовсім просвіти мають бути уладжені окремо для обидвох народностей. Обов'язуючою засадою буде, що кожда народність, отже Поляки і Русини мають самі після своєї волі уладжувати школи і вєякі культурні інституції і удержувати їх власними засобами. Одна сторона не повинна мішати ся до справ народної культури другої сторони.

В практиці в межах нинішньої краєвої автономії представляла би ся ось яка культурна автономія Краєвий сойм ділить ся в справах просвіти і народної культури на дві секції: польску і руску. Кожда секція радить окремо над сими справами і має право становити обов'язуючі ухвали в своїм обсягу, не відкликуючи ся до другої секції народної. Народні секції ухвалюють також кожда окремо фінансові засоби на покритє видатків на цілі просвіти і народної культури.

При нинішній фінансовій господарці Галичини квота осягана з додатків до податків рівнає ся квоті назначеній в краєвім бюджеті на цілі просвіти. Після начерку бюджету на 1907 преліміновано на просвіту 16 мільонів корон, а стількож т. є. 16 міль. кор. мали принести додатки до податків.

В случаю заведеня культурної автономії польської і рускої треба весь дохід з додатків до прямих податків а крім того також дохід виказаний в краєвім бюджеті в рубриці «просвіта і штука», який приносить річно около 4 міль. кор. назначити на цілі просвіти і народної культури польської і рускої.

Поділ сєї квоти на два окремі фонди польський і руский, каже автор, є дуже простий. А іменно кождей поселенець Галичини, що платить додатки до прямих податків, зложить заяву, на який фонд, польський чи руский, хоче оплатити додатки до податків на цілі просвіти.

Що до того, по думці д-ра П-го, треба кождому горожанинови без огляду на єго народність і ісповіданє личити повну свободу (але чи тут не надуживалиб податкові органи своєї власти, чи се не був би новий повід до спорів? Ред. Русл.). З додатків плачених до польского фонду утворить ся польський просвітний фонд, а з додатків плачених на руский фонд — руский. Польска і руска секція ухвалюють кожда для себе окремо високість тих додатків відповідно до своїх потреб.

Тими фондами орудують дві окремі ради народної культури: польска і руска, котрі мають право уладжувати народні школи польські і рускі і надзір над ними. Тим способом ніхго не зазнає кривди. Русини будуть власними засобами удержувати свої школи і культурні інституції, будуть уладжувати їх самостійно і ними керувати, а так само Поляки своїми. Але на погляд д-ра Потоцкого, та культурна автономія може бути введена лише в межах теперішньої краєвої автономії. На случаї розширення краєвої автономії на середні (тепер уже она значно розширена) і висші, обняла би культурна автономія також і ті наукові заклади, при чім очевидно повинні би змінити ся також фінансові підстави автономії.

При нинішнім стані річий думає др. Потоцкій, що треба би змагати до того, щоби всюди, де є лише відповідне число руских учеників, засновувано рускі гімназії та щоби побіч польского університету з а с н о в а н о у Львові окремий руский університет. Ходячи до польских гімназій, руска молодіж не лише не польщить ся, але навпаки виростає в ненависти до польскої (наші польські політики є як раз противного погляду. Тимчасом з поглядом д-ра Потоцкого згоджує ся погляд пок. міністра Гартля висловлений свого часу в держ. раді що до твореня окремих університетів. — Ред. Русл.). Як польські ученики в Королівстві ненавидять московску мову саме длятого, що її в школах накинєно, так само є із учениками рускими у нас. Нехай Русини учать ся в своїх школах, нехай уладжуют їх так, як вважають се відповідним для себе. Коли їм не будемо накидувати польскої мови, будуть її радо вчити ся.

Окремі польські і рускі гімназії будуть могли лівше відповідати потребам кождого з тих народів. Аж тоді можна буде наравду подумати про творенє національних польских шкіл в Галичині, бо тепер в спільних гімназіях для Поляків і Русинів не дасть ся перевести у н а р о д о в л е н є в.

Так само повинен в найкоротшім ча-

25 років сєпійної діяльності М. К. Заньковецкої.

(Дальше.)

Єсть істини настільки альфаетови, настільки відомі всім, що писати про них, доводити їх... навіть ніяково. Доводити, що Заньковецка першорядний талан, се все одно, що доводити — двічі два — чотири. Але хоч і сонце сліпить наші очі, про те ми можемо заналізувати, від чого залежить його сьвіт і чому він чарує так кожду живу істоту. Звертаючись до талану М. К., посилюємось уявити собі, „не растекаєсь мыслью по древу“, з яких психічних сил складаєть ся його чарівна влада.

Нам довело ся бачити всі першорядні зорі європейских сцен: Сарру Бернар, Дузе, Барнаю, Сальвіні, трупу герцога майнінгенського, Стрелетову, Федотову, Ермолову, та інших. Порівнюючи з ними Заньковецку бачимо, перше, що

вона попережує всіх силою свого темпераменту. Головна сила її таланту — непорівняний, стихійний, безпосередній темперамент, що опановує всім і одним подихом своїм настроює всіх глядачів на один тон. Заньковецка не грає, — в о н а ж и в е н а с ц е н і. Переймаючись сама духовним життям героїні, яку вона уявляє, вона надає і всім своїм власний настрій, вона примушує і нас ридати з невимовної муки, яка розшарпує серце і нам.

Се велика тайна творчої сили людского духа; нею володіє Заньковецка по над всі. Нервна система її точна за будь яке найтоньше електричне знарядє: досить найменшого вражіння околицьного життя, — і посипались іскри і спалахнуло вогнем нагхнення; вона палєнє, вона бліднє, щирі сльози котять ся їй з очий. Її гра займає серця глядачів, а запалює лиш те, що палає само.

До сєї сили темпераменту треба додати ще другу рису творчої сили д-

Заньковецкої, — миміку, страшну миміку, другого єпітета ми не можемо їй надати.

Без слова, однією мовою своїх хороших очей, вона може переказати нам найглибші рухи людської душі. Хто коли бачив Заньковецку, наприклад, в пєсі Кропивницького «Дві семі», той може перевіритись, що в наших словах надуживаня правди нема.

Трета сила талану її — се голос, непорівняний голос Заньковецкої, відомий всім. Порівнюючи його з голосами інших артисток, ми бачимо тільки оден голос, подібний до голоса Заньковецкої — се голос Ермолової, — але голос Заньковецкої лекший, рухливіший за нього! він дає нам і найглибші тони в трагічні моменти, і, разом з тим, може брєніти так радісно, так легко, як щєбет веселої пташки ясного весняного дня.

(Дальше буде)

сі повстали окремих руский університет. Шезне з польского університету нездорова політична атмосфера, устануть безнастанні ворохобні і університет буде міг спокійно заняти ся наукою і вихованем молодіжи.

(Конець буде).

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Кертячна робота викликана в делегаціях і в диванкаретві проти політики бар. Ерентала а особливо проти его плянів велізничих на Балкані, втхомарила ся і делегації угорська та австрійська прийняли на повних засіданнях звіт про заграничні справи. Виявило ся при тім, що в російськїм диванкаретві підняли головню оружжя проти сеї політики славянофільскї круси, з з ними найшли ся разом дивним дивом всепольскї диванкаретві, слонукані до того завзятем проти тридержавного союзу а головню проти Німеччини, за котрим ветоював бар. Еренталь, а разом з всеполянскї найшли ся і коштутівскї загорільці. Тимчасом урядові круги петербурскї зовсім не бачать нарушеня мірцітєгєскої програми в велізничій політиці бар. Ерентала, про котру були бар. Еренталем задалегідь повідомлені а Австро-Угорщина повинна була на основі берлінського договору давно вже перевести сеї пляни. Так само і Туреччина завявила повну згоду на сю політику, а султан відослав дотичне іраде скорше, як можна було сподівати ся, так що вже в марці мають інженери забрати ся до витичуваня велізничого шляху в санджаку новобазарскім. Алярми Słowa polsk-ogo і Zeit-у, ініспірованого польскими делегатами, про захитале і неможливе становище бар. Ерентала, розплили ся як милия банька. Навпаки Італія зовсім рішучо станула за бар. Еренталем, вказуючи на те, що він зумів довести до тіснійшого зближеня з Австро-Угорщиною.

Данський диванкаретві „Nationaltirdende“ вдаваний в Копенгазі, подає цілу серію статей про „Нове европейске положенє“, і „Програму бар. Ерентала та великі европ. держави“, вказуючи на те, що як раз пригідну хвилину вбрав бар. Еренталь для виконаня своїх плянів, позаяк цлово-торговим договором скріпила ся Австро-Угорщина а немц Росії не повваляє їй думати про балканські справи. Бар. Еренталь умів отже бистрим зором державника зрозуміти ідею перворядного значіня і звернути бачність на забутий турецький Схід.

Просимо відновити передплату.

Новинки

— Календар. В пятницю: руско-кат.: Трифона м.; римо-кат.: Валентина. — В суботу: руско-кат.: Стрігєне Г. Н. І. Хр.; римо-кат.: Фавстина.

— Біла домовина Анатолія Вахнянина. Сальон обитий чорним кіром. Серед ясного світла і зелени спочиває на підвисшено чорна, металева домовина, а в ній спить вічним сном заслужений громадскій діяч, що до останної хвилі свого життя щиро і безкорисно служив рідному народови. Лице спокійне, як спокійним було его житє. Він любив людей, а навіть ворогам платив ввічливістю джентельмена. В домовині повно білих цвітїв і рож, які Покійний так дуже любив. Здаєсь, що не умер, а спить, бо лице таке виразне і незмінене. В останних літах жив він своїм „Висшим Музичним Інститутом“, який під его проводом розвивув ся так гарно, як ні одна музична іституція у більше засібних Поляків. Він любив діти, а еднав їх для себе своєю

сердечністю, своїм все для сїх лагідним усміхом. І любили его щиро учителі і учительки Інститута, для яких був людяним, сердечним директором-вітцем, пропадала за ним дїтвора. Минуло ся! Вінци з живих цвітїв від учительского збору „Висш. Музичн. Інститута“ і від учевць з теплими, сердечними написами свідчать наглядно, чим був для них Покійний. Домовина осипана вінцями від Жени, дїтей і внуків (з написю: Найдорожшому Мужови, Вітцеві, Дідуневі), від братів і сестер, від Родини Барвіньских, від „Львівського Бояна“ і пр. Родина Покійного одержує зі всіх сторін телеграфічні і письменні заяви співчутя. Ексц. Чехович з Перемишля повідомив Родину, що в день похорону відправить заупокійне богослуженє. Нині, в середу, відспівано три панахиди. Першу з них відправив о. сов. Гузар з учениками семінарії, другу о. віцєректор Лицвяк при асисті питомцїв, а третю о. протокрей Куницький і катехита рускої гімназії, о. Каргут, Лужницький і Рудович при співі гімназистів. Лунає спів, бо сином і музикою жив Покійний до хвилі свого скону. В похоронах прирекли взяти участь оо. Митрати Білецький і Туркевич, оо. крилошани Білинський і Чапельський та багато місцевого духовенства. Біла домовина що хвиля громадають ся почитателі і знакомі, а на всіх лицах видне здивованє, що Покійний минув ся так скоро... В неділю був се Покійний в польскім театрі на опері Желєньского „Stara baśń“, в понеділок працював ще цілий день в „Музичнім Інституті“ і компонував нову пісню, а у вторник рано, по тригодинній недужі не стало між живими сего велита тілом, умом і серцем... Сия сердечний, спи!.. Нині відчувають всі, яку Ти невиповниму прогалину лишив після себе!..

Про смерть бл. п. Вахнянина появили ся плякати, крім виданих родиною Покійника, ще Тов-а „Просвїти“, „Бояна“ і Муз. Тов-а ім. Лисенка, якими запрошує ся членів на похорони.

На домі „Просвїти“ і Висшого Музичного Інститута повівають жалібні хоругви.

— Торжество св. Золотоустого в Римі. Дня 8. с. м. під проводом кардинала Вікентія Ванутелльог о і в присутности двох патріархів антиохійского і сирійского і многих епископів східних зачало ся торжество св. Золотоустого в грецькій колегії, котре закінчить ся величавим грецьким богослуженем в присутности Папи в день трех Святителїв 12. с. м. Пралат Scisarik вислав поздоровленє до гр. кат. епископів в Угрях. Архірейску Службу Божу буде правити при Папі патріарх антиохійский Кирило Гега.

— Зелізничий рух у східній Галичині по донесеням львівської дирекції велізниць відбуває ся тепер лише на шляхах: Львів-Ряшів, Львів-Красне-Броди, Стрий-Посада хирівска-Перемишль, Ярослав-Рава руска-Сокаль і Станиславів-Делятин. На всіх інших шляхах з причини снігових заметай не курсують поїзди. Почта приймає пакети о стілько, о скілько може їх доручити при помочи велізниць. Впрочім не приймає ся посилок пакетових до завтрішної пятниці включно. До Львова прийшла вчєра по перерві почта з Відня і Кракова із східної Галичини і України не доходять до Львова ніякі посилки. Рух поїздів у східній Галичині, передовсім на льокальних шляхах, здаєсь, не так скоро буде привернений. На головних шляхах працюють сотки селян (по 1-40 К денно) над відгортанем сїгу. О скілько показує ся з телеграм, то на схід від Львова снігові заметай не устали. На лінії Львів-Ходорів застановлено рух з причини нової снігової заметай імовірно на одну добу.

— Відлига. Вчєрашного дня перестав над Львовом падати сніг, а у воздуху помякло так, що сніг почав ся топяти. На улицах утворила ся сніжна капа, густа і майже непроходима. Зі стріх суне ся мокрий сніг на хідники і на голови прохожих. На жовківскім передмістї лучав ся вчєра випадак, що лавина сїгу з ледом з даху засипала одну жєнщину а удар в голову відобрав їй притомність.

— До ювілею М. Заньковецкої. Богато при-

вітїв М. Заньковецкої з приводу сї ювілею не прибуло вчасно і ювілейний комітет передав їх ювілятці уже після святкованя. Між иншим, запізнившись, прибула гарна адреса, в розкішній оправі, від української громади з Томекого (в Сибірі), на якій більше 150 підписів. З телеграфних привітів потім уже надійшла цікава телеграма від відомого російского письменника Е. Чарикова. Ось вона (в перекладі): „Витаю яскравий, ясний талант української драми, а в особі його і весь український народ. Най не буде між нами старших і менших братів. Будем всі однолітки. Великорус Евген Чариков“.

— Поминальне богослуженє за португальского короля і наслідника престоло відправив в церкві Міноритів у Відні папский нунцій Granito di Belmonte. Після виразного розпорядженя С. В. Цісаря явили ся на богослуженю всі присутні в Відні архієпископи, найвищі достойники двору (Hofchargen), міністри, генерали і з кожного корпусу одєн штабовий офіцер і капітан. Ціла церков була прибрана жалібно. Перед великим престолом вносць ся катафалок, на котрім лежала португальска королївска корона, шабля і похва на червоній подушці.

— † Епископ др. Антін Маврович. Епископ з Zengg, міста приставєного над Адриятиком в Хорватії, др. Антін Маврович, помер 8. с. м. Померший був свого часу професером і ректором університету в Загребі а 1895 зівстав епископом в Zengg. Брат помершого є теперішним ректором університету в Загребі. Епископ полишив між иншими також і ту заслугу, що заложив конвікт на 100 хлопцїв.

— Добра сторона ворогів. Соціалїет Sacco, як пише Reichspost з 9. с. м., завявив отверто на зборах в Турині, що релігія і монархія, в в яким будь виді абсолютна чи конституційна, є спільними ворогами, яких всіма способами треба поборювати. За тоту отвертість належить ся Sacco-му признанє.

— Судова розправа в Стрию в справі кровавих подій в Горущку скінчила ся 9. с. м. о 12½ г. отєим вироком: Стах Дацїв за провину з §§ 283, 284 (супротивленє властям) 3 неділі строгого арешту і кошти процесу, Іван Малик з § 87 к. з. (підбурюванє), § 99 (грозьба) і § 283 пять місяцїв тяжкої тюрми заостреної що 14 день постом і кошти процесу, Настя Горущка з §§ 87. к. з. 283 і 312 (обида) три місяці тяжкої тюрми, заостреної що 14 день постом, Ева Малик, жінка Івана, з §§ 87, 283, 287, 35, 54 два місяці тяжкої тюрми заостреної що 14 день постом і кошти процесу, Миколай Луцїв з §§ 87, 283 два місяці тяжкої тюрми, заостреної що 14 день постом, Яков Гринцїв і Семен Яцух — оба по одному місяцю арешту, Юлія Мартинцїв 14 днів арешту і кошти процесу, Петро Кисель, Михайло Дудич, Катерина Павличина по 10 днів арешту, Ева Яцух 7 днів арешту, Гр. Джавала, Ів. Білокур, Марія Яцух, Андр. Хомяк, Гр. Сидір, Ів. Андрусик, Степ. Дудич, Лука Сидір, Теод. Хомяк, Йос. Чудо, Мих. Білокур, Ал. Гринцїв, Микита Андрусик, Вас. Малик, Сем. Сидор по 5 днів арешту, Мих. Козар, Іл. Горущкий, Пазя Коваль, Юр. Коваль, Мих. Хомяк, Ева Подлужна, Татьяна Лучечка, Юстина Дудич, Юр. Яцух по 3 дні арешту, Анна Гузєк, Анна Андрейчук і Настя Джавала по 2 дні арешту. Всі инші обжаловані увільнені від вини і вари.

— По фінансовім краху в Америці. З Нового Йорку доносять, що в останних днях кілька більших фабрик розпочало знова роботу і приняло яких 8.000 робітників. Мимо того, 400.000 товарових вагонів стоїть без ужитку.

— Рєпублика в Португалії. Frankf. Ztg приносять з Лісбони вїсть, що там утворив ся явний заряд рєпубликанський під проводом посла Махада. Він має виробити конституцію на основах рєпублики. Загалом, ожидають скорого оголошеня рєпублики. Махада завявив якомусь диванкаретви, що рєпублик. програма буде обнимати отсі точки: чисті вибори, повна свобода політична і горожанска, релігійна свобода, пересунєнє державних тягарів

з бідних на богачів та думає, що та програма потягне за собою широкі круги населення.

— **Влом до каси.** В Горденці вломали ся оноді в ночи якісь злочинці до каси ошадности і до каси повітового виділу. Виломано вікна, двері, бюрка, а кас не розбито, бо були за сиділи. Лише з бюрка секретаря Невядомського пропало 130 корон.

— **Православний архімандрит** Никита в монастиря Zisa в Сербії за різні злочини зістав засуджений на вісім літ в'язниці, як подев Vaterland з 9. с. м.

— **Замість вінця** на домовину бл. п. радника А. Вахнянина, дирекція тов-а «Дністер» призначила на цілі Рускої Захоронки у Львові 60 К. — За виділ Захоронки — *В. Коцювська.*

Оповідки.

— **Репертуар руского театру в Надвірні.** Саля міска. Початок 7 1/2 вечером.

В суботу дня 15. лютого «Продана наречена» опера в 3 діях Ф. Сметани.

В неділю дня 16. лютого «Маруся Богуславка» історична драма зі співами і танцями М. Старицького.

— **Послідні вечерниці** з танцями сих місяць уряджує на свій дохід тов-о Захоронка в комнатах «Бесіди» у Львові дня 29. с. м. Виділ запрошує всі львівські Пані, котрі хотять прийти Виділови з помічю при уряджуваню буфету, на нараду дня 14. с. м. в п'ятницю о годині 5. по полудни, до льокалю «Клубу» Ринок ч. 10.

— **Іменована.** Цісар надав приватним доцентам львівського університету др. Адамови Соловйови, др. Романови Ренцкому і др. Едмондови Бернадкому титул надзвичайних професорів.

Наука, штука і література.

— **Руский театр** під дирекцією п. Стадника переїхав з днем 11. с. м. з Коломиї до Надвірної і виставив ві второк, середу і четвер: «Чорноморців», «Гальку» і «Надію».

— **Історичний образ.** Ред. «Зеркала» видала репродукцію образу більших розмірів з підписом: «Львівські міщани перед Богданом Хмельницьким р. 1648», композиції арт.-маляра Евг. Турбацького. Уклад композиції, рисунок, як і старанне виконане цілості, свідчить добре про молодого артиста. Образ є гарним добутком в нашій історичній штудії і тим самим має запевнений успіх в розпродажі. Репродукція (автотипія) форм. 55 X 75 на гарнім картоні коштує 3 К, кольорована 5 К; набувати можна в «Сокильськім Базарі» та в наших книгарнях. Переплатники «Руслана» можуть набувати образ по зниженій ціні, а то по 2-30 К, а кольор. по 4-30 К; на пересилку поштовою треба долучити 70 сот. На доказ, що замовляючий є передплатником нашої часописи, належить на замовленю наліпити посылкову адресу «Руслана». Замовлення належить висилати до Адміністрації «Зеркала», Львів, ул. Академічна 8.

Телеграми

з дня 13. лютого.

Відень. Італійські послы пристали на проект утворення італійського правничого виділу у Відні, однак застерегли ся, що уважають се лише за переходову добу і не відступлять від жаданя, аби італійський університет заложено в Триєсті.

Лісбона. Дня 20. с. м. збере ся парламент. На першім засіданю король зложить присягу на конституцію.

Берлин. Nordd. Allg. Ztg оповіщує договір, заключений між Німеччиною, Францією, Англією і Росією а Норвегією, якою поручає ся цілість Норвегії в заміну за зобовязане, що Норвегія ніякій державі не відустить свого простору, ані не дозволить его окупації. Договір обовязує 10 літ.

Інструктор пошукує лекції на селі. Зголошеня і інформації у Ф. Коковського, студента прав, Бережани, Жигмонтівська 12.

Colosseum
в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 1. до 15. лютого 1908.
Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний).
приймає обезпеченя будинків, всяких річий домашніх і господарських, збіжа і лаші на случай шкід заподіяних через пожар. Оплата премій мала, а к ристь для погорівших велика.

Шкоди ліквідує і виплачує «Дністер» з найбільшою скоростію. При оцінці шкід бувають запрошені 2 господарі сезанні з поміж членів. Дотепер виплатив «Дністер» 13.747 відшкодовань в сумі сім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороту за р. 1906 дістають обезпечені члени по 10 сот. за кожду корону заплаченої річної премії.

Банк красвий у Львові і в Чернівцях, Каса ошадности у Львові, і т. д. приймають поліси «Дністра» при уділованю позички.

Житєві обезпеченя приймає «Дністер» для Краківського Товариства, а провізію від такпх обезпечень відступає «Дністер» на добродійні цілі.

Поясненя до обезпечень уділяє Дирекція або агенти

Агенції «Дністра» находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де еще не робить инший агент «Дністра», можуть письменні сезанні старати ся о уділене агенції. До тепер дістали агенти 969 507 К провізії.

Фонди Товариства 31/12 1906:

Фонд резервовий	К 846.189 20
„ резерви премій	„ 550.110 —
„ на звороти	„ 16.110 —
„ на ріжницю курсів	„ 29.866 35
„ резерви спеціальної	„ 31.040 73
„ емерит. урядників	„ 185.810 21
инші фонди заосмотреня	„ 25.000 —

Сезанні! обезпечуйте ся від шкід огневих!

При закуплі товарів просимо покликати ся на анонси нашої часописи!

Контора виміни
ц. к. уприв. галицького акційного
БАНКУ
Гіпотечного
поручає
яко добру і певну льокацію

4% листи гіпотечні
4 1/2% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земского
4 1/2% листи Банку кравого
4% листи Банку кравого
5% облігації комунальні Банку кравого
4% позичку краву
4% облігації пропінційні і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі деннім.

Розклад залізничних поїздів
важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рави рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:45†	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:25	5:30	9:35.1
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночи
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:28	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	8:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	8:00	9:05	2:10†	4:30	10:51
Рави рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:44†
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і сьвята означені † — в неділі і сьвята від 26/8 до 15/9 буквою H, — в неділі і сьвята від 1/6 до 31/8 що день буквою L.

Оповідчене загальних зборів.

Звичайні загальні збори членів «Народної Гостинниці», стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся в четвер дня 27. н. ст. лютого 1908 р. о год. 4 по пол., у домі «Народної Торговлі» Ринок ч. 36 перший поверх, з слідуючим порядком денним:

- 1) Відкрите зборів;
- 2) Sprawozdane дирекції з діяльності за р. адм. 1907;
- 3) Sprawozdane і внесеня комісії контрольної;
- 4) Відчитанє справозданя комісії колявдаційної;
- 5) Зміна статута;
- 6) Доповняючий вибір двох членів Ради Надзираючої на місце вильосованих і одного на місце уступившого;
- 7) Означенє марки презентційної для членів Ради Надзираючої;
- 8) Внесеня і інтерпеляції членів.

Легітимациєю для членів служить їх книжочка уділова. Білянє за рік адм. 1907 виложений до перегляду членів в канцелярії стоваришеня, а на жаданє висилає ся поштою.

Львів дня 30. січня 1908.

Предсідатель:
Ярослав Ільницький.

Член Ради:
Теодозий Лежогубский.

